

MADRIGAL CINCI DECENII

(Grigore Constantinescu – 26 martie 2013)

De la fondare – 1963, în cadrul Conservatorului bucureștean – Corul Național de Cameră „Madrigal”, creat și condus de Marin Constantin, s-a impus, cucerindu-și notorietatea în viața muzicală românească și internațională, cu mii de concerte pe toate meridianele, la prestigioase festivaluri, evenimente de rezonanță culturală. De-a lungul istoriei sale a fost distins cu Medalia UNICEF, Premiul Criticii Muzicale Germane, Il Saggiario d’Oro, Medaille en Vermeil, Premiul Grand Duc Adolf, „Bun al Patrimoniului Cultural Universal UNESCO”, Premium Magnum al Uniunii Criticilor Muzicali și Diploma de onoare a Uniunii Compozitorilor din România, Diploma de onoare a American Biographical Institute, Premiul de excelență al Forumului Musical Român și Uniunea Criticilor „Mihail Jora” 2011.

Corul de cameră „Madrigal” și mult dăruitul, vizionarul său îndrumător, Marin Constantin, de la prima zi a înfăptuirii până la sărbătorirea celor cincizeci de ani de istorie a ființării sale, a împlinit sfintele îndatoriri ale adevăraților muzicieni. În timpuri grele, a adus spre oameni vechile cântări liturgice ortodoxe, conferind o viață nouă slovelor păstrate de hrisoavele și manuscrisele secolelor trecute. Totodată, respectând datinile, Madrigaliștii au șlefuit cu măiastră prețuire grăirea minunată a colindelor Crăciunului, care ne-au încurajat să trecem multe clipe de povară și teamă din ultima jumătate de veac. Ne amintim astfel cântul colindelor din zilele revoluției, când trebuia să depășim spaime și neliniști. Dar ne sunt aproape și momentele dinainte, căci prima dată aceste colinde, cântate cu glas de îngeri, au revenit în fața ascultătorilor în memorabilele concerte de la Ateneul Român sau au mers, ca mesaj de sfielnică adresare a credinței neamului nostru, către lume, în primul disc cu astfel de cântări, înregistrat de Madrigal cu ajutorul Celui de Sus, împotriva oricăror opreliști. Marin Constantin și madrigaliștii au înfăptuit misiunea ce le-a fost încredințată de harul lor, arătându-ne calea – cum a spus cândva și George Enescu – „de a stinge urile și a înfrăți inimile”.

Ființa de spirit și artă cu care ne luminează viața, slujind idealurile de frumusețe cu binecuvântată iubire, este un model de existență fericită. Cum bine spunea, într-o zi de aniversare, dirijorul Horia Andreescu:

„Madrigalul a însemnat la apariție un fenomen, apoi o certitudine și în toți acești ani a însemnat și înseamnă o mare valoare. O valoare artistică, un ansamblu ideal, un model... o mare împlinire pentru muzicienii aflați pe scenă și, în final, bucurie și mândrie pentru noi toți”, pentru vocile României – aș adăuga – răsunând pe meridianene Terrei.